

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicii vniuersitatis Et Cleri Coloniensis, aduersus
calumnias Philippi Melanthonis, Martini Buceri,
Oldendorpij, & eorum asseclarum, defensio**

Billick, Eberhard

Parisiis, 1545

Quid à Sanctis quos veneramur sperare liceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29474

cogitatione vltiori dedicare, vt impleatur illud: Domi-
num Deum adorabis, & illi soli seruias. Itaque lau-
dare & predicare sanctorum virtutes, prodest ad ea etiam
quæ memorant aduersarij, ad confirmationem scilicet fi-
dei, cui perhibent testimonium, & ad imitationis exem-
plum, quo prouocentur reliqui ad eorū fidem & sancti-
moniam imitandam. Valer quoque ad alia non postremo
loco habenda, nimirum vt meritis eorum confociemur, &
orationibus adiuuemur (quod statim dicturi sumus) sed
præcipue ad magnificandum & prædicandum, sicut iam
dictum est, sanctum sanctorum, cui est laus, honor & glo-
ria, ab omni creatura, per infinita secula, Amen.

Quid à Sanctis quos veneramur sperare liceat.

Nunc ad ea progredimur, quæ nobis vicissim à San-
ctis impenduntur. Obsecro autem te Lector, cuius-
cunque tandem sis fidei, vt paulisper Christiana mo-
destia hac lectura, & ne velis statim (qui plerisque mos
est) exufflare quæ dicuntur, nisi iusta trutina, & cum timo-
re Dei, ea tecum prius expendetis. Quod asserimus enim,
hoc semper credidit Ecclesia Dei, docuerunt patres, con-
firmavit Deus infinitis miraculis, persuadet ratio verbo
Dei consentanea: nempe Sanctos qui posito mortali cor-
pore, fruuntur deo in æterna beatitudine, diligere nos in
ipso deo, dilectionisq; officia quibus possunt modis apud
Deum erga nos exercere. Sunt autem dilectionis officia,
bene precari, & orare pro amicis, vt promoueantur in his
quæ pertinent ad eorum salutem, atque vbi salutis suæ ne-
gligentiores peccauerint, intercedere pro eis ad obtinen-
dam veniam & misericordiã, patrocinari quoque eisdem
in aduersis, custodire in periculis, ab insidiatoribus, ab hæ-
resibus, ab hostibus inuisibilibus potissimum: faciunt hæc vti-
que sancti, & quos magis diligunt, pluribus officiis pro-
sequuntur. Nō quod hæc suis viribus præstet vlli, sed quia
hæc vt consequamur, vel impetrant à Deo, vel accepta à
Deo potestate in miseros cōferunt: idcirco dicuntur mo-
do quodā nobis ea conferre, & appellantur patroni, opi-
tutores, custodes, suffragatores, intercessores, & media-
tores pro nobis apud Deum: quæ omnia ex illorum erga
nos

*Vnde san-
cti vocen-
tur auxi-
liatores.*

nos charitate proficiscuntur. Qua concessa ponitur quoque oratio: concessa oratione sequuntur beneficia reliqua. De charitate igitur primùm, mox de oratione, & cōsequenti- bus eam, danda est nobis ratio, & luculenta ex sanctis pa- tribus explicatio. Non enim causam nostram in hoc argu- mento tuemur, quasi nos ista primum in Ecclesiam inue- xerimus, sed tradita & à maioribus nostris accepta in Ec- clesia, fideliter propugnamus.

Quod sancti diligant fideles in terris existentes.

Initio igitur constat, quod quisquis diligit Deum, & eos quoque diligit, quos amat Deus, qui sumus nos. *Iohā. 14.* Diligunt igitur nos sancti, nisi putas sanctos Deū non dili- gere, vel ab eo dissentire. Rursum, qui diligit Deum mā- data eius obseruat, hoc est autem mandatum eius ut dili- gamus inuicem, sicut ipse dilexit nos. Attende, sicut ipse, cuius non moritur charitas. Nec est quod de præcepto quispiam cauilletur, quasi præcepta pertineāt ad hanc vi- tam non ad futuram: quod in ceteris quidem verum est, non autem de præcepto charitatis. Illud enim in terris nō impletur: sed vbi debet consummari, quod fuerit in terris inchoatum, nempe in cælo, sicut B. Augustinus testatur.

Charita- tis præcep- tum in cælo im- pletur, si- de spe trāscunte. 1. Tim. 1. Hic iussi sunt diligere Deum, & proximum propter Deum: sed incepterunt, non impleuerunt. In patria igitur diligunt Deum perfectè, & proximum quoque propter eundem Deum, qui absq; proximo nō diligitur. *Roma. 13.* Qui diligit proximum, legem impleuit. Plenitudo ergo legis, est dilectio. Hic data sunt reliqua præcepta, propter charitatem: finis enim præcepti est charitas de corde pu- ro & conscientia bona. Obtena itaque charitate, euane- scunt reliqua præcepta, ipsa vero manet: si manet autem, apud quem manet nisi apud sanctos? & vbi nisi in cælis? Hæc procedit, vt inquit Apostolus, de corde puro, cōscien- tia bona, & fide non ficta, à quibus quidam aberrantes cō- uersi sunt in vaniloquium, volentes esse legis doctores, non intelligentes, neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. Vbi igitur cor purum fuerit, & conscientia bo- na, ac fides non ficta, ibi erit & charitas ista, atqui in ter-